

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREY, DEN 15 FEBRUARI.

Het wetsontwerp op de militie in het Senaat.

Men heeft het verslag uitgedeeft door M. Hubert opgemaakt, in naam van de vereenigde commissien van 't inwendige en oorlog, over het wetsontwerp betrekkelijk der militie dat goedgekeurd is geweest, maar slechts door 4 stemmen op 14 leden, waaruit de commissien zijn samengesteld. De andere leden hebben hunne stemming ingehouden.

Hier valt te bemerken dat, op deze veertien leden, er slechts 4 katholieken zijn, inderwijze dat er ten minsten zes liberalen zijn die, tot nu toe, niet verneemd hebben zich ten voordeele van het ontwerp te moeten uiten.

Het is waar dat de verslaggever geene hoe genaemde wijziging voorstelt aan het door de Kamer gestemd ontwerp, en zich bepaalt, voor wat de vergelding betreft bij het gedacht uit te drukken dat de wet slechts zal volledig wezen, toen zij een kapittel zal behelzen bij zonderlijk geslacht om de regels voor te schrijven van de belooning voor den militairen dienst. Zich aldus uitdrukkende voegt er de verslaggever bij, *is de commissie verzekerd de folk te wezen van gunsch het Senaat, en zij riken op de bezorgdheit van het overnemen en zijne belofte, ten einde hare begeerte, die de wensch van allen is, eerlaag te zien verwezenlijken.*

De vrijstelling van de belienaars die eere diensten is in 't ontwerp behouden geweest bij de meerderheid van 10 stemmen. Eene wijziging die strekte om recht te laten weder varen aan het rekwest der bisschoppen, betrekkelijk de ontslagen ten voordeele der studenten in godgeleerdheid, heeft tot eene lange bepleiting aanleiding gegeven en is met eene meerderheid van 9 stemmen tegen 4 ter zijden gesteld geweest. Het gehele van het artikel vrijstellingen is vervolgens goedgekeurd geworden door 10 stemmen tegen 5 en 1 onthouding.

Kerkelijke staat.

Men schrijft uit Rome:

Den 24 januari hebben de zwitsersche officieren van het pauselijk leger in het hotel de Rome den bisschoppen huiner natie een gasmaal aangeboden. Het was geheel en al een eenvoudig familie feest. Van den eenen kant sprak in alles de vaderlijke goedheid en van den anderen kent zag men teederen eerbied. Wederzijdsche en openhartige toegenegenheid en dezelfde liefdevoor de waarheid kenmerkte de edele gasten. Men zag daar de wonderbare betrekking tusschen het kruis en het zwaard niet alleen, maar ook hoezeer de militaire uniform aan de zijde past van het apostolisch kleed.

De zaal van het hotel was prachtig verlicht: aan de eene zijde prijkte de buste van Pius IX en aan de ander de wapens van Zwitserland; naast de zwitsersche lijfwacht stonden zouaven, artilleristen en eene menigte karabiniers uit de vreedende landen. Bij het einde van het diner bracht de generaal graaf van Courten en president van het gasmaal de eerste toast uit op Pius IX; de tweede toast werd uitgebracht op het episcopaat van Zwitserland door kolonel Allet. Mgr de Preux, bisschop van Sion, beantwoordde hen en bracht in herinnering dat de Zwitsers in de middeleeuwen van den Paus den titel ontvingen van verdiensten van den H. Stoel. Mgr Marilley, biss. van Lausanne en Genève; Mgr Greyth biss. van Freyburg en Mgr Lachat, biss. van Bazel, voerden het woord onder de daverende toejuichingen der menigte. Mgr Mermillod, biss. van Hebron en hulpbisschop van Genève, wiens welsprekendheid immer stof vindt, kon zich mede niet onthouden van lof te brengen aan het pauselijk leger en aan de dappere officieren van Zwitserland, die dit leger op zoo waardige wijze vertegenwoordigen. Hij deed dit in een heerlijke toespraak, die een levendige indruk maakte op hen, die zoozeer zijne gevoelens deelden. De muziek van het regiment karabiniers luisterde de partij op door het spelen van de hymne van Pius IX op de nationale wijze.

Op den 29 januari begaf zich Z. H. de Paus naar de kerk van de Umilla behoorende aan het noord-amerikaansch kollegie. Nadat de H. Mis was opgedragen werd in tegenwoordigheid van den kardinaal-prefect van de kongregatie der ridders, den promotor, den sekretaris van ge-

noemde kongregatie en den advocaat der zaak de openbare lezing bevolen van het besluit; waarbij de deugden van den eerwaardigen Juvénalis Ancina, oud bisschop van Saluces, heldhaftig werden verklaard. De plechtigheid ging van de gewone ceremoniën vergezeld; nadat zij geëindigd was, liet de H. Vader de talrijke bisschoppen die het noord-amerikaansch kollegie gehuisvest zijn, de professoren, studenten en een aantal andere personen tot den voetkus toe. Als altijd was de Paus het voorwerp van de akklamatiën der volkenmenigte.

Zijne kiesche oplettendheid had den H. Vader doen besluiten voor de plechtigheid den feestdag van den H. Franciscus de Sales te kiezen, omdat de eerw. Ancina gedurende zijn leven een boesemvriend van genoemde heilige was.

Juvénalis Ancina had in zijne jeugd met uitmuntend gevolg de geneeskunde beoefend; doch hij verliet vervolgens de wereld om den geestelijken staat te omhelzen en trad in de orde van de Oratorianen van den H. Philippus Norius. Tijdens zijne heilrijke predikatiën in de kerk van de H. Maria in Vallicella maakte hij kennis met den H. Franciscus de Sales, waaruit de vriendschap tusschen de twee beroemde mannen ontspoot die slechts met hun leven eindigde.

De akten der zaligverklaring verhalen den volgende trek uit het leven van Ancina. Toen hij bisschop van Saluces geworden was, ontving op zeker den dag bezoek van den H. Franciscus de Sales, wien hij verzocht, wijl het de feestdag was van zijn patroon, den H. Juvénalis, voor het volk te prediken. De heilige voldeed aan dit verlangen en boorde zijne toehoorders door een der predikatiën, waarmede hij gewoonlijk vele bekeeringen bewerkte.

Bij het verlaten der kerk ziede hem Ancina op zijn naam Sales zinspelende: « Tu vere sal es! » Hij zijt het zout der aarde, waarop de H. Franciscus, zinspelende op den naam Saluces onmiddellijk antwoordde: « Tu sal et lux es, ego neque sal neque lux » Hij Monsigneur zijt het zout en het licht tegelijk, ik ben noch het een noch het ander.

Gehelmszinnige zaak.

Donderdag avond, een weinig voor 11 uren, kwam een heer met eene dame bij den restaurateur M. Deputure, Brabantstraat, te Brussel, en vroeg eenen beefsteak en eene flesch Bordeaux, dat hem in een kamerke op de eerste verdieping, werd opgediend. Rond middernacht, toen men het luis ging sluiten, was men verwonderd die personen nog niet te zien beneden komen en een gargon ging zien. Hij vond de deur gesloten en de sleutel er af. Veronderstellende dat ze in slaap gevallen waren, klopte hij, doch bekam geen antwoord.

Hij riep om hulp en langs een aanpalend salon droog men in het kabinet. Toen zag men een schrikwekkend schouwspel. Het meisje lag op den grond te sterven en naast haar lag de heer, welke den souper had besteld; hij was zeer bleek en slaakte bittere klachten; doch bij den eersten aanblik, zag men dat zijn toestand niet zoo erg was als die der vrouw.

Men gung de politie verwittigen, en twee geneesheeren dienden, aan de zieken de noodige verzorging toe; maar alles was vruchteloos, want het meisje bleef; omtrent 2 ure 's morgens stierf zij, in de hevigste pijnen. Zij scheen zoo 20 à 25 jaar oud te zijn, was nog al schoon van gelaat en zinnelijk gekleed. De man werd tot het bewustzijn terug gebracht.

Wat was er gebeurd? De heer welke in Vlaanderen eene nog al hooge officieele plaats bekleedt, verliet dat hij des morgens te Brussel aankomen, het meisje in den dag had ontmoet; dat hij met haar naar den Muntshouwing *les Amours du Diable* was gaan zien; dat hij, daar zij honger had, met haar in de restauratie was gekomen. Ensklaps kreeg zij een zenuwtoeval en hij had haar aldaar een weinig laudanum toegediend, dat hij altijd bij zich had. Hij was zoodaag verschrinkt geweest, dat die hem in den toestand had gebracht, waarin men hem gevonden had.

Het lijk van het meisje, nog niet herkend, is naar het St-Jans-gasthuis gebracht, alwaar de lijkschouwing heeft plaats gehad; de uitslag hiervan is nog niet gekend.

De heer is aangehouden en ter beschikking van den prokureur des konings gesteld.

Zooda's wij gezegd hebben, is er maar één beefsteak opgediend; het meisje alleen had er van geëten. De flesch wijn was nog drie kwart vol en twee half geleidelijke roomers stonden op de tafel. Dit alles, alsook het overschot der spijzen zal nauwkeurig onderzocht worden.

De beschuldigde vreemdeling is door den instructie-rechter onderhoord geworden. Men heeft op hem eene visietkaart gevonden die zijne identiteit bewijst. Hij noemt zich Duvelaard. Hij is thans ontrager der registratie-rechten te

Thoutout, en heeft vroeger hetzelfde ambt bekleed te Bilsen.

Schipbreuk.

De ongelukkige schipbreukeling Karel Raylef, en niet Bazilf gelijk eenige dagbladen gemeld hebben in zee opgenomen door kapitein Deschamps, van de Belgische bark *Comte de Hainaut*, is aan de beherhand Hij lijdt aan eene pleuris, en de doctors van Sie-Elisabethsgasthuis, aan wiens zorgen de jongeling is toevertrouwd, hopen hem te redden, dank aan zijne sterke en krachtige lichaamsgesteltenis.

Raylef's, zooda's men reeds weet, behoortig van Valparaiso; hij is van Indiaansche afkomst en bruin van huid. Nu hij een weinig beter is, en de borstpijn en korte ademhaling, waaraan hij bij zijne aankomst leed, verminderd zijn, heeft de ongelukkige schipbreukeling nog de volgende inlichtingen over zijn lijden en dit zijner van honger en dorst gestorven medegezellen kunnen mededeelen. Zijn echte familienaam is Pedro José Solari. 32 jaren oud ongehuwd, geboortig en woonachtig te Valparaiso; die van Karel Raylef is een valsche naam, onder welken hij aan boord der onbekende bark te Nieuw York gemonsteerd had; hij deed zich voor eenen Engelschman doorgaan.

Zij waren met negen man aan boord, te weten, de kapitein, stuurman en zeven matrozen. De Engelse bark was een zeer oud schip, zwart geschilderd, en de kapitein was een jong persoon, die voor de eerste maal als kapitein vaarde. Op de reis van Nieuw York naar Bristol had men veel slecht weder te onderstaan; het schip kreeg een zwaar lek, en de kapitein, ziende dat het niet langer tegen de golven en den wind meer zou kunnen worstelen, meende evenwel de Azorische eilanden te bereiken, waarvan zij ongeveer 350 à 400 mijlen verwijderd waren, om zich en zijne manschappen te redden. Dit mocht niet gebeuren; het schip werd door eene hevige golf in stukken geslagen en is onmiddellijk zonken. De schipbreukelingen hadden nauwelijks den tijd, om eenig voedsel in de reddingsbotten mee te dragen.

De kapitein redde zich met twee matrozen in de kleine boot, en de stuurman Polard, met vijf matrozen in de sloep. Van deze laatste zes personen maakte Karel Raylef deel. Na vele ellenden, stierf de jongste der matrozen, 12 à 14 dagen na het vergaan van het schip, en twee dagen later stierf een tweede matros. Deze twee eerste lijken zijn onaangetaakt gebleven en toen elk, volgens zijne religie, een kort gebed over de lijken uitgesproken had, werden ze over boord geworpen. De wanhoop der vier overblijvenden was zeer groot. Zij hadden op korten afstand schepen zien voorbijvaren, maar hunne signalen waren niet opgemerkt geworden.

Kort na de twee eersten, stierf een derde matros, en nu werden de drie overblijvenden tot onmenselijke daden gedwongen, om in 't leven te blijven. Zij hadden niets meer dan een weinig beschuit, vol vormen, en dat hen tot geen voedsel meer konde dienen, aangezien den machthebbers toestand, waarin zij zich bevonden. Welnu, van dit derde lijk sneden ze brokken vleesch en aten er van. Raylef verklaart, dat hij aan deze eerste lijkschennis geen deel heeft genomen, omdat hij dacht nog kracht genoeg te bezitten. Daarna stierf de vierde matros, en dan de stuurman Polard. Evenals van den derden matros, werd van de twee laatste het vleesch van de beenen en billen gesneden, om tot voedsel te dienen. Raylef heeft van het vleesch van het vierde lijk geëten, en van het vijfde heeft hij alleen het vleesch moeten afsnijden; op het oogenblik dat hij door kapitein Deschamps werd werd, lager nog een stuk menschenvleesch in de sloep, doch Raylef heeft het bij het zien zijner redders onmiddellijk over boord geworpen.

Verleden donderdag zijn opnieuw 29 jongelingen uit Brussel naar Rome vertrokken, om dienst te nemen in het corps der pauselijke Zouaven.

— Er zijn thans twee groote vlekken te bemerken op den oostkant der zon. Zij moeten twee of drie maal zoo groot als onze aarde zijn. Men kan die waarnemen, met door een zwart gemaakt glas naar de zon te zien.

— Men geeft de drie volgende oorzaken op van de slechte hoedanigheid der melk: De melk is niet goed: 1° wanneer de koeien anders niet te drinken krijgen dan modderachtig water, of water voortkomende uit besmette poelen; 2° wanneer de koeien gedwongen worden bij warm weder spoedig den weg af te leggen van den stal naar de wei; 3° wanneer zij voortkomt van eene koe die g-slagen, geschopt of op eene of andere wijze door eenen brutalen koe-wachter mishandeld is geworden.

— Een blad spreekt over de vergifiging van versch idene koeien door eene plant *Euphorbia helioscopia* (bij de Franschen *Euphorbe révélimatin* en door de Vlamingen *Euphorbe* genaamd), welke dikwijls in de akkers gevonden wordt. Deze plant, op een veld van witte beten verzameld, werd met die beten aan het vee gevoederd en hieruit volgde de vergifiging. De eerste kenteekens ervan waren afgang, koude huid, verlies van eetlust, en vervolgens, bij vergifiging in hooger grad, verlies van gevoel. Door de toediening van afkooksel van lijnzaad en koffie met wijngest, waren de beesten binnen eenige dagen genezen. Eene alleen, die geheel verlamd was, is afgemaakt moeten worden. Bij de opening bevond men eene opzwellende der slijmvlies van den buik en ingewanden, en bloeduitstorting in de hersens en de milt.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

AANHOUDING VAN ROCHEFORT.

Men leest in het *Journal des Débats*, van 10 februari:

« De diepste rust heeft dezen avond te Parijs niet opgehouden te heerschen. Overigens was de koude zoo hevig (de thermometer teekent 3 graden onder zero) dat er zich bijna niemand in de straten bevond.

« Men bemerkte in de voorstad van den Tempel slechts werkheden, welke van hunnen arbeid terugkeerden en zich spoedig naar hunne woningen begaven. De verbruikers zijn zeldzaam bij de winkeloppleten. In een woord, de oproermakers hebben definitief afgezien van de openbare rust te storen, en de straatjongens, voor de koude vreezeude, hebben geene samscholingen gevormd.

« De soldaten waren niet meer gekonsigneerd; men zag dezen avond een zeker getal van hen die in de voorstad van den Tempel, aan de tafels in de herbergen zaten, of andere welke naar hunne kazernen terugkeerden. Eindelijk voor de eerste maal, sedert drie dagen, had de schuld wacht zijnen post, buiten de kazernet, gelgen in de voorstad van den Tempel, bezet.

« Uit voorzorg-maatregelen doorkruisten eenige patrullen, iedes samengesteld uit een twaalf al stallers-granten de voorsteden van den Tempel, Belleville en Villette.

« Het getal der personen, welke ter gelegenheid der wanoderlijke toneelen, gedurende de drie laatste avonden aang bodden werden, belooft thans tusschen de 350 en 400.

« Het getal der aanbodingsen welke gisteren avond (woensdag) hebben plaats gehad, beliep van 100 tot 120.

« M. Bernier, instruktie-rechter, welke alleen met het onderzoek van deze zaak gelast is, werkt vlijtig voort en onderhoort zooveel gevangenen als dit mogelijk is. Elken avond worden degene, welke door den magistrat-onderzoeker onderhoord zijn, uit het depot of de Conciergerie, hetzij naar de gevangenis la Santé, hetzij naar Mazas, overgevoerd.

« Dezen namiddag bevonden zich in de Conciergerie nog 150 personen, welke voor twee dagen aangehouden waren.

« M. Bernier heeft heden nog een 50tal opgesloten onderhoord, welke dezen avond uit de Conciergerie naar de gevangenis la Santé zijn overgevoerd.

« Al de personen, welke ter gelegenheid der toneelen van den 7, 8 en 9 februari, aangehouden werden, zullen in deze laatstgenoemde gevangenis opgesloten worden.

« Men heeft insgelijks vier vrouwen aangehouden; deze zijn op dit oogenblik in de gevangenis St-Lazare opgesloten, insgelijks onder de beschuldiging van deel genomen te hebben aan eene aanslag tegen de veiligheid van den Staat.

De kleine knaap van eenen werkman van den wapenmaker L. fauchaux, bezat onder ander speelgoed, dat in het werkhuis gebleven was, eene schoone chocoladen pistool, van welke de loop met theelood beplakt was.

De oproermakers maakten er zich meester van gelijk van al de andere pistolen. Alles is goed tegen de dwingelandij...

Een varkensslachter uit de voorstad van den Tempel, welke voor de munitij zeer bevreesd was, sloot ten 6 1/2 ure zijnen winkel.

Omtrent 8 ure hoorde men een verschrikkelijk geschreeuw uit den winkelopstijgen. Er vormden zich groepen; men maakte gissingen; men bevestigde, dat er binnen gevochten werd en de burgers begonnen het refrein: Men vermoordt onze broeders!

De varkensslachter was gedwongen buiten te komen en hun te bewijzen dat hij zich slechts met zijnen handel bezig hield.